

Onunla Çok Güzel Günlerimiz Geçti

– AhmetZeytinci · 11 Nisan 2024

Seneler önce askerde bir daktilomuz vardı. Bendeniz bölük yazıcısı ve daktilom güzel bir ikiliydik. Beni bölük karargahına seçerken yüzbaşım "Nerede öğrendiğimi sorunca lise de seçmeli ders olarak okuduğumuzu söyledim." tereddüt etmeden beni karargaha aldılar.

Bir masa, bir daktilo ve ben. Tak tak da tak tak tak tak da tak tak... O zamanın hantal daktilolarından. Şimdilerde öğrendiğime göre Hindistan'da ki en son daktilo fabrikası da kapanmış. Aslında kapanmış demeyelim de bilgisayar klavyelerine yenik düşmüş. Daktilolar artık bundan sonra tarihi eser sınıfına girer bence...

Bölük Komutanımız bir yazı verdiğinde hemen kağıdı ve kopya kağıdını geçirip vakit geçirmeden yazar hazır ederdim. Tabi ki noktalama işaretlerine de dikkat ederek. Önce Bölük Astsubayı gözden geçirir, sonrada bölük komutanına imzaya giderdi. Bir kere bile yanlış yazılmış diye geri gelmedi yazım. Üç kere beş kere okurdum mahcup olmamak için.

Bölükte denetleme olduğu zaman denetlemeden alınımızın akıyla çıkmak için gece gündüz çalışırdık diğer tertip arkadaşlarla... Karargahta iki tane daktilo vardı ve isim vermiştik daktilolara benimkinin adı Esmaydı, diğer arkadaşın kullandığı daktilonun adı da Şerafettin'di... Zaman zaman Şerafettin Esmaya laf atar, Esmay da Şerafettin'e cevabını verirdi en kallavi bir biçimde.

Bizim zamanımızda 550 gündü askerlik... Ve o güzelim daktiloda 550 gün kartı yapardık sıfırlar ile tabii komutanlara yakalanmadan, yoksa fırçayı yerdik. Bölükte ki arkadaşlar bana da yap bundan bana da diye sıkıştırıp dururlardı biz yazıcıları...

Bir zaman sonra ayrılık vakti geldi çattı tabi bizim tezkere yaklaştıkça. Son gün şöyle bir yerlerini sildim temizledim hakkını helal et be Esmay Kardeş, dedim, o da bana "Sen de hakkını helal et ağabey." dedi... Yok, yok şaka yahu siz de hemen öyle zannettiniz, daktilo konuşur mu hiç? Öyle dermiş gibi geldi bana, işte mesele bu... Benden sonra bakalım kimlerin eli degecekti bizim kıymetlimiz Esmaya...